

Cebelû (Cebeli)

Silah, zırh anlamına gelen Moğolca “ Cebe “ kelimesinden Türkçe –lü (-li) eki ile türetilen tam teçhizatlı asker manasında kelime. Cebelû kelimesi Osmanlılarda da hemen hemen aynı manayı belirtmekle birlikte Tımar sistemi içerisindeki uygulamaya nispetle özel anlamda kazanmıştır.

Uygulamada tımarın gelirine istinaden cebelû (cebeli) asker miktarı belirlenirdi.

Misalen :

* 1000 akçenin altındaki Tımar sahibi sadece kendisi cebelû (cebeli) yani bunlar tam teçhizatlı olarak sefere katılacaktır .

* 1500-2000 akçe arasındakiler yine kendileri cebelû (cebeli) ve hizmetinde bir gulam veya oğlan bulunur,

* 2000 akçenin üstünde olanlar ise kendileri bürüme denilen mükemmel bir zırh ile gelirinin durumuna göre her 3.000 akçe için 1 cebelû çıkarırlardı.

Cebelû, mızrak, kılıç, ok, yay ve kalkan gibi silahlar taşıyarak süvari şeklinde sefere katılırlardı. Sipahi Cebelû olacak askerini genelde köy ahalisinden seçerdi. Ayrıca kendi oğulları ve yakınlarını da cebelû olarak alabilirdi. Sancakbeyi ise hasları gelirinden her 5000 akçe için 1 cebelû çıkarırdı.